

РЕШЕНИЕ

№ 66

гр. Р., 11.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Р. в публично заседание на двадесет и седми юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Христина Вълчанова

при участието на секретаря И.ка Д. Стоянова
като разгледа докладваното от Христина Вълчанова Гражданско дело № 20215520100677 по описа за 2021 година

Предявени са обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 във вр. чл. 225 от КТ.

Производството е образувано по искова молба ИВ. Г. ИВ. срещу „Рудник Т. 1” с. Т., клон на „Мини Марица - изток” ЕАД, с която се предявяват искове с правно основание чл.344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от КТ и чл.225, ал.1 от КТ. Ищецът твърди, че е бил в трудово правоотношение с „Мини Марица – изток” ЕАД, клон рудник „Т. -1”, с. Т., на длъжност „шофьор на лек автомобил до 9 места” в участък „Автотранспорт”. Със Заповед № 108 от 13.08.2021г. на Управителя на рудника, трудовото му правоотношение било прекратено на основание чл.330, ал.2, т.6 от КТ – дисциплинарно уволнение за това, че на 12.05.2021г. транспортирал и изнесъл извън територията на рудника 9 броя пластмасови бутилки, с вместимост всяка по 10 литра, съдържащи червена прозрачна течност с мирис на гориво без надлежно разрешително за това.

Счита, че издадената заповед е незаконосъобразна и неправилна, както и че при издаването ѝ не е спазено изискването на чл.195, ал.1 от КТ. Съдържала няколко страници мотиви, които си противоречали и това по същество представлявало липса на мотиви. В заповедта били цитирани различни разпоредби и вътрешно нормативни актове, от които не ставало

ясно, на какво точно основание и за какво точно нарушение му е наложено дисциплинарното уволнение, както и кога е извършено нарушението. В заповедта се съдържали неверни факти и обстоятелства, както и противоречиви такива. Твърди, че в обжалваната заповед липсват и мотиви направена ли е преценка дали тежестта на извършеното нарушение, каквото се твърди, че е извършил съответства на наложеното дисциплинарно наказание като счита, че посочените пороци на заповедта са съществени и затрудняват правото му на защита, както и не давали възможност да бъде преценено по какви съображения му е наложено най-тежкото наказание „дисциплинарно уволнение” и при неговото налагане работодателят дали е спазил изискването на чл.189, ал.1 от КТ. Твърди, че издадената заповед за дисциплинарно уволнение се явява незаконосъобразна тъй като изложените в обстоятелствената ѝ част факти и констатации не отговарят на действителността, за което излага подробни съображения.

Иска от съда да постанови решение, с което да признае за незаконосъобразно уволнението му и да отмени заповедта, с която същото е наложено и да бъде възстановен на заеманата до уволнението длъжност. Моли ответника да му заплати обезщетение за принудителна безработица по чл.225, ал.1 от КТ, поради незаконно уволнение за времето, през което е останал без работа, в размер 12 000 лева, респективно е работил на по-ниско платена работа за периода от 20.08.2021г. до 20.02.2022г., - 6 брутни работни заплати, ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска до окончателното и изплащане.

Претендира направените по делото разноски.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор от ответника „Рудник Т. – 1” с. Т., клон на „Мини Марица - изток” ЕАД, в който се взема становище, че оспорва изцяло по основание и размер предявения от ИВ. Г. ИВ. иск за отмяна на наложеното на ищеца със заповед № 108/13.08.2021г., издадена от Управителя на рудник „Т. 1”, с. Т., клон на „Мини Марица – изток” ЕАД, дисциплинарно наказание „Уволнение”, като неоснователен и недоказан. Излага подробни съображения относно основателността и законосъобразността на издадената заповед, съответстваща на извършеното от ищеца дисциплинарно нарушение на трудовата дисциплина. Твърдят, че заповедта за дисциплинарно уволнение на ИВ. Г. ИВ. е издадена

законосъобразно, изложените в нея твърдения са установени и безспорно доказани, с оглед на което считат, че така предявеният иск е изцяло неоснователен, необоснован и недоказан, предвид което молят съда да постанови решение, с което да отхвърли така предявената от ИВ. Г. ИВ. искова претенция и остави в сила Заповед № 108/13.08.2021г., за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ като законосъобразна и съответстваща на извършеното от ищеца дисциплинарно нарушение на трудовата дисциплина, както и да им бъдат присъдени направените по делото съдебно-деловодни разноски, включително юрисконсултско възнаграждение.

С протоколно определение от 20.12.2021г. е обявен за окончателен проекта на доклад, обективизиран в определението от 25.11.2021 г., с което на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 ГПК са обявени за признати и ненуждаещи се от доказване фактите: сключения между страните трудов договор за изпълнение на длъжността „шофьор на лек автомобил до 9 места” в участък „Автотранспорт”; връчената на ищеца заповед № 108 от 13.08.2021г. на управителя на рудника за прекратяване на трудовото правоотношение чрез дисциплинарно уволнение.

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ.

За да бъде уважен искът по чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ за признаване уволнението за незаконно и като такова да бъде отменено, е необходимо ищецът да установи, че е работил по трудово правоотношение с ответника и че същото е било прекратено с оспорената заповед /тези обстоятелства са безспорни и ненуждаещи се от доказване/, като оттук насетне в тежест на ответника е да установи законосъобразността на оспорената заповед, а именно - че същата е издадена от компетентен орган, носител на работодателската и в частност - дисциплинарната власт, че заповедта притежава изискуемите от закона реквизити и е мотивирана, че е било налице посоченото в заповедта основание за прекратяване на трудовото правоотношение - че ищецът е извършил посоченото в заповедта нарушение на трудовата дисциплина и че същото е извършено виновно; че тежестта на нарушението съответства на тежестта на наказанието; че процедурата по налагане на дисциплинарното наказание е спазена - на ищеца са били изискани обяснения преди налагане на наказанието и че наказанието е наложено в предвидените в разпоредбата на чл. 194 от КТ срокове.

Константна е съдебната практика, постановена в решения по чл. 290 ГПК от ВКС /например решение № 86/11.04.2014 г. на ВКС по гр.д. № 7424/2013 г. III г.о./, че съдът е длъжен да се произнесе само по отношение на въведените с исковата молба факти и не може служебно да разширява предмета на делото по отношение на факти, които не са въведени в процеса като част от обстоятелствената част на исковата молба, поради което съдът ще разгледа единствено фактите, посочени в исковата молба и които най-условно биха могли да се групират както следва: липса на мотиви в заповедта /чл. 195 КТ/; липса на извършени тежки нарушения на трудовата дисциплина /чл. 186, чл. 187 и чл. 190 КТ/.

По отношение на първото въведено с исковата молба твърдение за незаконосъобразност на заповедта /чл. 195 КТ/:

Заповедта е съставена в изискуемата от закона писмена форма и е посочен като нарушител ищецът ИВ. Г. ИВ. /чл. 195 КТ/. В оспорената заповед са изложени достатъчно обстоятелства относно вмененото на ищеца нарушение на трудовата дисциплина, чрез техните фактически и правни описания, нарушените норми и правила /заповед/, дата на извършване на нарушението на трудовата дисциплина, т.е. заповедта е мотивирана съобразно формалните изисквания на закона. Поради това съдът намира възражението на ищеца, че заповедта не е мотивирана за неоснователно.

Ясно и точно е посочено в заповедта нарушението на трудовата дисциплина, което е вменено във вина на ищеца. Посочена е точната дата и час на извършване на нарушението, как е извършено същото и в какво се състои:

- за неизпълнение на законните нареждания на Работодателя, за злоупотреба с доверието на предприятието, за увреждане на имуществото на работодателя и разпиляване на материали, суровини, енергия и други средства и неизпълнение на други трудови задължения, предвидени в закони и други нормативни актове, в Правилника за вътрешния трудов ред, в Колективния трудов договор или определени при възникването на трудовото правоотношение, а именно:

На 12.05.2021г. в 07,50 ч. ИВ. Г. ИВ. (шофьор на лек автомобил до 9 места в участък «Автотранспорт» на рудник «Т.-1») е задържан в момент на паркиране в гаражна клетка, намираща се на адрес: град Р., ул. „Ю.Г.“ № 5 (собственост на Д.Д.Д на длъжност „Електрошлосер - слаби токове“, рудник

„Т.- север“) на служебен автомобил, марка „Тойота Рав-4“, с рег.№ СТ ХХХХ СМ.

В багажното отделение на автомобила са намерени и иззети 9 бр. пластмасови бутилки с вместимост всяка по 10л., съдържащи червена прозрачна течност с мирис на гориво.

ИВ. Г. ИВ. е извършил злоупотреба с доверието на работодателя и тежко нарушение на трудовата дисциплина по смисъла на чл.190, ал.1, т.4 ит.7 от Кодекса на труда.

На 12.05.2021г., около 07,30 ч. - 07,50 ч. (през работно време) със служебен автомобил, марка „Тойота Рав-4“, с рег.№ СТ ХХХХ СМ, транспортирал и изнесъл извън територията на Рудника (Клон рудник „Т. -1“) стоково материални ценности, собственост на Работодателя - 9 (девет) броя пластмасови бутилки с вместимост всяка по 10 (десет) литра, съдържащи червена прозрачна течност с мирис на гориво, без надлежно разрешително за това.

На основание Заповед №РД-09-172 от 21.05.2021год. на Изпълнителния Директор на „Мини Марица – изток“ ЕАД, комисия в състав: И.И. — Ръководител, „Вътрешен одит“, Деян Д. - Ръководител, отдел „Сигурност“ и В.И - Вътрешен одитор. „Вътрешен одит“ извършва проверка на фактите и обстоятелствата, описани в Писмо УРИ 349000-12089 от 25.05.2021 г. на Областна дирекция на МВР - град С.З. В писмото са описани следните факти и обстоятелства:

На 12.05.2021г. в 07,50 ч. лицето ИВ. Г. ИВ. (шофьор на лек автомобил до 9 места в участък «Автотранспорт» на рудник „Т.-1“) е задържано в момент на паркиране в гаражна клетка, намираща се на адрес град Р., ул. „Ю.Г“ № 5 (собственост на Д.Д.Д на длъжност „Електрошлосер - слаби токове“, рудник „Т.-север“) на служебен автомобил, марка „Тойота Рав-4“ с рег.№ СТ ХХХХ СМ.

В багажното отделение на автомобила са намерени и иззети 9 бр. пластмасови бутилки с вместимост всяка по 10л., съдържащи червена прозрачна течност с мирис на гориво.

При извършване на последващи процесуално-следствени действия в помещение, собственост на И.И. (град С.З, кв. „С.“ №12) са намерени и иззети 265л. течност, поставена в пластмасови бутилки с различна вместимост и цвят, с мирис на гориво. И.И. е задържан за срок от 24 часа със Заповед по чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР.

Второто визирано в заповедта тежко нарушение на трудовата дисциплина е следното:

МОЛ Н.Й. и Д.К. - „магазинери на склад ГСМ“ по искане на шофьорите И.И. и Д.С. са съставяли системно подправени документи /И. - зачертано Митко/ и с невярно съдържание, както следва:

За 2021 г. - ИА от 11.05.2021 г. - 46 л.; ИА от 26.04.2021 г. - 27 л.; ИА от 16.04.2021 г. - 44 л.; ИА от 12.04.2021 г. - 50 л.; ИА от 01.04.2021 г. - 43 л.; ИА от 31.03.2021 г. - 40 л.; ИА от 30.03.2021 г. - 42 л. и ИА от 26.01.2021 г. - 40 л. или всичко 332 л. гориво (бензин).

За 2020 г. ИА 10.07.; 11.11.; 03.11.; 01.12.; 03.12.; 07.12. и 09.12.2020 г. - всичко за 300 л. гориво - бензин.

С общото количество заредено гориво (бензин) за 2020 г. и 2021 г. с подправени 15 броя документи /документи с невярно съдържание/ за 632 л., на стойност по цени на „Лукойл“ — /2,13лв. за 1 л./ или общо за **1 346,16 лв. е причинена вреда на рудник „Т.-1“, респ. на „Мини Марица изток“ ЕАД.**

Със своите действия през периода от 10.07.2020г. до 12.05.2021г. ИВ. Г. ИВ. е нарушил императивни норми на следните нормативни разпоредби:

- чл.125 от КТ - „Работникът или служителят трябва да изпълнява трудовите си задължения точно и добросъвестно“.
- чл.126 от КТ - „При изпълнение на работата, за която се е уговорил, работникът или служителят е длъжен:
 - т.7 - „да изпълнява законните нареждания на Работодателя“
- т.8, предложение първо - „да пази грижливо имуществото, което му е поверено или с което е в досег при изпълнение на възложената му работа“
- т.9, предложение първо - „да бъде лоялен към Работодателя, като не злоупотребява с неговото доверие“
- т.10, предложение първо - „да спазва вътрешните правила, приети в предприятието“
- т.13, предложение предпоследно и последно - „да изпълнява и всички други задължения, които произтичат от трудовия договор и от характера на работата“;

Правилника за вътрешния трудов ред в „Мини Марица Изток“ ЕАД - раздел IV, буква Б, т.1. - „Работникът или служителят трябва да изпълнява трудовите си задължения точно и добросъвестно“, **т.2** - „При изпълнение на работата, за която се е уговорил, работникът или служителят е длъжен“ — *буква л)* - „да изпълнява законните нареждания на Работодателя“, *буква м), предложение първо* - „да пази грижливо имуществото, което му е поверено или с което е в досег при изпълнение на възложената му работа“, *буква н), предложение първо* — „да бъде лоялен към Работодателя, като не злоупотребява с неговото доверие“, *буква о), предложение първо* — „да спазва вътрешните правила приети в Дружеството“, *буква р), предложение предпоследно и последно* — „да изпълнява и всички други задължения, които произтичат от трудовия договор и от характера на работата“; **раздел IX, т.5.** - „Внасянето и изнасянето на материали, резервни части, оборудване, инвентар, ГСМ и други стоково - материални ценности в и от обекти на „Мини Марица - изток“ ЕАД, както и придвижването им между поделенията, се извършва

задължително със съответните придружаващи документи, по регламентирания в Дружеството ред и начин“, т.б. - „Редът за действие от работниците и служителите на Дружеството при намиране или открИ.е на ГСМ или СМЦ на територията на „Мини Марица - изток“ ЕАД включваща рудници, урбанизирани територии, поземлени имоти и пътни артерии е следния: т.6.1. - „Забранено е по какъвто и да е начин пренасянето/превозването на ГСМ и/или СМЦ без надлежен документ, както в съответния рудник, така и извън него“, т.6.2. - „При открИ.е или намиране на ГСМ или СМЦ се запазва мястото на откритите материали, без да се нарушава физическата им цялост и местоположение.“, т.6.3. — „В случай, че ГСМ и/или СМЦ са намерени извън територията на съответния рудник или Дружеството, се уведомява незабавно минния диспечер в Управлението на „Мини Марица - изток“ ЕАД и задължително се изчаква пристигането на служителите на МВР“;

- Заповед №121/11.04.2006 год. на Управителя на рудник „Т.-1“ - т.1. - „Строго се забранява изнасянето на какъвто и да е инвентар, оборудване, СМЦ, ГСМ, средства за пожарна и аварийна безопасност и други от работниците и служителите на рудник „Т.- 1“, без да имат надлежно разрешително за това“;

- Заповед № РД-05-225/ 15.08.2013год. на Управителя на рудник „Т.-1“ - раздел III, т.2. - „При получаване на горивото от склад ГСМ, за зареденото количество водачът на съответната кола се подписва за получил, а МОЛ на склад за предал. Количеството се описва и удостоверява е подписи в пътния лист или „работно - лимитна карта“ и в специална картотека, поддържана в склад ГСМ“;

- длъжностната характеристика за заеманата длъжност - основни задължения - т.2.11. — „Да попълва правилно и ежедневно пътните листове при всяко пътуване“ и отговорности, заложи в длъжностната характеристика — т.6.5. - „За разхищения на горива, масла и материали“ и т.6.6. - „За причинени от него вреди на предприятието“.

Нарушенията са точни и ясни, като не поставят никакво съмнение за какво нарушение е санкциониран дисциплинарно ищеца. И поради това съдът намира за неоснователно въведеното от ищеца твърдение, че имало вътрешно противоречие в мотивите на заповедта. А дали изнасянето на СМЦ представлява злоупотреба с доверието на работодателя, както е посочено в заповедта, е въпрос по същество дали извършеното е нарушение на трудовата дисциплина и дали е тежко такова, а не въпрос за мотивираността на заповедта.

Посочените в заповедта обстоятелства са достатъчни както за осъществяване на защита от страна на ищеца срещу нея, така и за проверка от съда на нейната законосъобразност (в този смисъл Решение № 322 от

07.11.2012 г. на ВКС по гр.д. № 278/2011 г., III г.о.; Решение № 432 от 07.11.2011 г. на ВКС по гр.д. № 65/2011 г., IV г.о.; Решение № 126 от 26.06.2013 г. на ВКС по гр.д. № 1060/2012 г., III г.о.; Решение № 205 от 04.07.2011 г. на ВКС по гр.д. № 236/2010 г., IV г.о.; Решение № 676 от 12.10.2010 г. на ВКС по гр.д. № 999/2009 г., IV г.о.).

Поради всичко изложено до тук съдът намира, че не е допуснато нарушение на нормата на чл. 195 КТ при ангажиране на дисциплинарната отговорност на ищеца.

По отношение на второто и третото въведено с исковата молба твърдение за незаконосъобразност на заповедта /липса на извършени тежки нарушения на трудовата дисциплина съгласно чл. 186, чл. 187 и чл. 190 КТ и несъответствие на наложеното наказание с тежестта на нарушенията съгласно чл. 189 КТ/:

За изясняване на тези обстоятелства са събрани по делото значителен обем писмени и гласни доказателства, които установяват с нужната за гражданския процес сигурност, че въпросното гориво е изнесено и транспортирано от ищеца, без надлежно разрешително от управителните органи на ответника. Самият директор установява, че на въпросната дата не е поставял задачи за изпълнение на И., поради което е напълно непонятно какво прави той със служебната кола на Директора на Рудника в град Р., с багажник пълен с туби с гориво. Не се установи твърдяното от ищеца, че посочените бутилки е намерил, пътувайки за град Р. на една отбивка в с. Б.б Напротив, точно обратното. Материално отговорните лица, както и записите на камерите и извършените констатации в доклада потвърдиха при разпита си в съдебно заседание, че ищеца редовно е зареждал служебния автомобил „Тойота Рав-4“ с рег.№ СТ ХХХХ СМ, като за целта системно са съставяни документи с невярно съдържание, като е вписвано зареждането на автовишката, управлявана от Митко С., която била без проследяващо устройство и километраж. В тази посока са показанията на Н.Й. и Д.К., които установиха, че ищеца, в качеството си на шофьор на директора им е разпореждал какво да вършат и те са отразявали в документите, тока което им разпорежи ищеца, като са считали, че това са разпореждания директно от Директора.

Всички възражения на ищеца са израз на неговата защитна позиция и съдът не ги споделя, още повече, че те противоречат на всички доказателства по делото, както писмени така и гласни.

Оспорването на обстоятелството, че съдържанието на бутилките не било гориво се оспори напълно от назначената и приета по делото съдебно-химическа експертиза. Съдът дава вяра на установеното от вещото лице, че всички бутилки са съдържали гориво, като всяка от бутилките е описана в приложената към заключението таблица №1. Тъй като липсва спор по

отношение на това в коя бутилка точно какво гориво се съдържа съдът не счита за необходимо да ги коментира. Категорично се установи по делото, че горивото е било индикирано с цвета, използван от ответника- червен. Всички, намерени в багажника му бутилки са били с индикирано гориво.

Предвид така установената фактическа обстановка по отношение на извършеното дисциплинарно нарушение, защитната теза на ищеца се свежда до следното:

Твърди, че случайно е намерил процесното гориво и е искал да го предаде на охраната на рудника;

Твърди, че за изнасяното индикирано дизелово гориво, собственост на рудника няма категорични доказателства, че е същото гориво;

Ищеца е задържан със служебен автомобил, в който има поставени девет бутилки с гориво в гараж в град Р.. Ако действително имаше намерение да ги предаде на работодателя, и ги е намерил в село Б.б защо е продължил да се отдалечава от работодателя към град Р., а не се е върнал, за да ги предаде.

Очевидно е, че нито горивото е намерено случайно, нито работникът е имал намерение да го предава доброволно на охраната.

Поведението на ищеца по време на задържането му по никакъв начин не кореспондира с това на добросъвестен работник по смисъла на чл. 125 и чл. 126 от Кодекса на труда. Транспортирането и изнасянето на гориво е станало без знанието на работодателя или пряк служебен ръководител на ищеца, бутилките са поставени в служебния автомобил, с който се придвижва директора на рудника, явно възползвайки се от това и разчитайки, че няма да бъде проверен на входа и изхода на рудника. След което са транспортирани до град Р., до чужд гараж, където вероятно и друг път са разтоварвани подобни бутилки. Всички тези факти навеждат по категоричен начин за наличие на умисъл и предварителна подготовка, преди извършването на деянието.

От заключението на вещото лице по назначената съдебно - химическа експертиза по делото по безспорен начин се установява, че взетата проба от транспортираното от ищеца гориво показва, че се касае за дизелово гориво, индикирано с индикатор SUDAN M -462-П, ползван само от рудниците в „Мини Марица – Изток” ЕАД.

Оспорването на начина на вземане на пробата /след като горивото е

върнато от РУ - Полиция Р. на работодателя Рудник „Т. – север”/ по никакъв начин не влияе върху състава на горивото или съдържанието на бутилките, които са иззети от ищеца.

Неоснователно е възражението на ищеца, че при издаването на процесната Заповед за дисциплинарно уволнение не било спазено изискването на чл. 195, ал.1 от КТ. Дисциплинарното наказание е наложено със Заповед №108/13.08.2021г. на Управителя на Рудник „Т. – север”, като същата е връчена на 20.08.2022г. и по отношение на това обстоятелство няма спор между страните, макар да липсва подпис в заповедта. В заповедта за дисциплинарно наказание са посочени нарушителят, описано е нарушението, времето на извършването му, наказанието и законния текст, въз основа на който се налага наказанието. В заповедта са изложени пълни и подробни мотиви, които се допълват, а не си противоречат.

Съгласно Констативен протокол №11 от 01.06.2021г.(л.66), Д.С.-шофьор на ГАЗ 66, с рег.№ xxxx твърди, че по молба на И.Г. И. се е съгласил да зареди колата, а количеството заредено гориво (бензин) да бъде вписано на автовишка с рег.№ Р1 xxxx, по искане -авиза както следва:

ИА от 11.05.2021 г. - 46 л.; ИА от 27.04.2021 г. - 27 л.; ИА от 16.04.2021 г. - 44 л.; ИА от 12.04.2021 г. - 50 л.; ИА от 01.04.2021 г. 43 л.; ИА от 31.03.2021 г. - 40 л. ; ИА от 30.03.2021 г. - 42 л. и ИА от 26.01.2021 г. - 40 л. или всичко 332 л гориво (бензин).

В съдебно заседание С. отрече да се е съгласявал на подобно зареждане и подправяне на документи, но неговото твърдение няма отношение към факта на доказване, тъй като са налични показанията на Д.К. и Н.Й. и двете „Магазинери на склад”, които съвпадат с приложените по делото и явно подправени искания авиза. Останалите свидетелски показания съдът не обсъжда защото се оказаха без значение за делото.

Също така проверяващата комисия извършила проверка и за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. на ГАЗ 66 с рег.№ Р1 xxxx с водач Д.С.. Констатира се отново, че са заредени 300 л гориво (бензин) по подправени искане-авиза („И.-зачертано, Митко“) от дати 10.07.;11.11.;03.11.;01.12.;03.12.; 07.12. и 09.12.2020 г.

Според Констативен протокол №12 от 02.06.2021г.(л.22) и справка за периода от 01.01.2020г. до 31.12.2020 г.:

Общо количество заредено гориво (бензин) за 2020 г. и 2021 г. - 632 л., на стойност по цени на „Лукойл“ - 2,13 лв. за 1 л или общо за 1 346,16 лв. - справка от интернет „Цени на горивата днес 08.06.2021г.”(л.67), е количеството гориво, с което е ошетен работодателят, тъй като реално не е заредено на служебен автомобил ГАЗ 66 с рег.№ Р1 xxxx с водач Д.С., а

горивото е получавал ищецът ИВ. Г. ИВ..

Марката, модела и номера на служебния автомобил с водач ИВ. Г. ИВ. не фигурира никъде в процесната заповед, тъй като реално ответникът не е подписвал никакви документи, свързани със зареждането на служебното МПС „Тойта Раф-4“, а по документи е бил зареждан само МПС ГАЗ 66 , рег. № Р1 хххх- вишка (с водач Д.С.), което е и записано във всички приложени пътни документи и авиза към доклада. За това обстоятелство, че ответникът е зареждал МПС „Тойота Раф-4“ с рег. №СТ 49 59 СМ свидетелстват и обясненията на двете МОЛ Н.Й. и Д.К.. Проверяващата комисия по вътрешната проверка е изследвала и видеозапис, на който на различни дати - 12.04.2021г., 16.04.2021г., 11.05.2021г. се вижда как ИВ. Г. ИВ. пристига на ГСМ и зарежда сам гориво от колонката, след което отива на гишето на ГСМ. Това е документирано от комисията в Констативен протокол №13/10.06.2021г. (л. 1, както и л.7, л.9, л.10, от Доклада). След направената съпоставка се установява съответствие с подправените искане-авиза на тези дати, за които ИВ. Г. ИВ. е помолил МОЛ Н.Й. и Д.К..

От всичко изложено до тук и видно от свидетелските показания на Н.Й. и Д.К., съпоставени и възприети в своята взаимна връзка и зависимост с приетите по делото писмени доказателства, експертиза и вещественно доказателство, съдът приема за безспорно доказано, че с действията си И. е извършил дисциплинарни нарушения - зареждане на гориво на МПС «Тойота Раф-4» с рег. №СТ 49 59 СМ с подправени ИА като се е вписвало същото по негова молба на МПС ГАЗ 66, рег.№ Р1 хххх- вишка, с което е нарушил:

Заповед №121/ 11.04.2006год. на Управителя на рудник „Т.-1“(л.3 от ЛТД)

т.1. - „Строго се забранява изнасянето на какъвто и да е инвентар, оборудване, СМЦ, ГСМ, средства за пожарна и аварийна безопасност и други от работниците и служителите на рудник „Т.-1“, без да имат надлежно разрешително за това“;

Заповед № РД-05-225/15.08.2013год. на Управителя на рудник „Т.-1“(л.7-11 от ЛТД) - раздел III, т.2. - „При получаване на горивото от склад ГСМ, за зареденото количество водачът на съответната кола се подписва за получил, а МОЛ на склад за предал. Количеството се описва и удостоверява с подписи в пътния лист или „работно - лимитна карта“ и в специална

картотека, поддържана в склад ГСМ“-, Като горечитираните заповеди са вменени и в Длъжностната характеристика (л.93- 94 от ЛТД) за заеманата длъжност - основни задължения - т.2.11. - „Да попълва правилно и ежедневно пътните листове при всяко пътуване“ и отговорности, заложен в длъжностната характеристика - т.6.5. - „За разхищения на горива, масла и материали“ и т.6.6. - „За причинени от него вреди на предприятието“, както и за горното е декларирал, че е запознат с подписването на Декларация (л.89 от ЛТД)

Също във връзка с това, че ИВ. Г. ИВ. на 12.05.2021 г., в 07,50 ч. (през работно време) е бил задържан от органите на МВР в момент на паркиране в гаражна клетка, намираща се на адрес гр. Р., ул. „Ю.Г”№5 на служебен автомобил, марка „Тойота Рав-4” с рег.№ СТ 49 59 СМ като в багажното отделение на автомобила са били намерени и иззети 9(девет) броя пластмасови бутилки с вместимост всяка по десет литра, съдържащи червена прозрачна течност с мирис на гориво (Писмо от ОД на МВР - гр. Ст. Загора, вх.№4101/27.05.2021г., (л. 37 от Доклада) се е установило транспортирането и изнасянето на стоково материални ценности (9 (девет) броя пластмасови бутилки с вместимост всяка по 10 (десет) литра, съдържащи червена прозрачна течност с мирис на гориво) без надлежно разрешително за това, с което ИВ. Г. ИВ. е извършил тежко нарушение на трудовата дисциплина като е злоупотребил с доверието на работодателя си по смисъла на чл.190, ал.1, т.4 и т.7 от Кодекса на труда.

Така с гореизложеното ИВ. Г. ИВ. на заеманата от него длъжност „шофьор лек автомобил до 9 места“ в участък „Автотранспорт“ на Рудник „Т.-1” с. Т. с гореописаните действия е нарушил:

Правилник за вътрешния трудов ред в Мини „Марица Изток” ЕАД(л.95-100 от ЛТД), раздел VII, т.8 “Дисциплинарно уволнение може да се налага за: буква г), предложение първо — „злоупотреба с доверието на Работодателя“

Правилник за вътрешния трудов ред в Мини “Марица Изток” ЕАД (л.95-100 от ЛТД), раздел VII, т.8 „Дисциплинарно уволнение може да се налага згс.буква ж), предложение второ - „констатирана кражба на гориво - смазочни материали“, буква и) - „други тежки нарушения на трудовата дисциплина“;

Правилника за вътрешния трудов ред в „Мини Марица Изток“ ЕАД

(л.95-100 от ЛТД)

раздел IV, буква Б, т.1. - „Работникът или служителят трябва да изпълнява трудовите си задължения точно и добросъвестно“, т.2 - „При изпълнение на работата, за която се е уговорил, работникът или служителят е длъжен“ - буква л) - „да изпълнява законните нареждания на Работодателя“, буква м), предложение първо — „да пази грижливо имуществото, което му е поверено или с което е в досег при изпълнение на възложената му работа“, буква н), предложение първо - „да бъде лоялен към Работодателя, като не злоупотребява с неговото доверие“, буква о), предложение първо - „да спазва вътрешните правила приети в Дружеството“, буквар), предложение предпоследно и последно - „да изпълнява и всички други задължения, които произтичат от трудовия договор и от характера на работата“; раздел IX, т.5. - „Внасянето и изнасянето на материали, резервни части, оборудване, инвентар, ГСМ и други стоково - материални ценности в и от обекти на „Мини Марица - изток“ ЕАД, както и придвижването им между поделенията, се извършва задължително със съответните придружаващи документи, по регламентирания в Дружеството ред и начин“, т.6. - „Редът за действие от работниците и служителите на Дружеството при намиране или открИ.е на ГСМ или СМЦ на територията на „Мини Марица - изток“ ЕАД включваща рудници, урбанизирани територии, поземлени имоти и пътни артерии е следния: т.6.1. - „Забранено е по какъвто и да е начин пренасянето/превозването на ГСМ и/или СМЦ без надлежен документ, както в съответния рудник, така и извън него“, т.6.2. - „При открИ.е или намиране на ГСМ или СМЦ се запазва мястото на откритите материали, без да се нарушава физическата им цялост и местоположение.“, т.6.3. - „В случай, че ГСМ и/ или СМЦ са намерени извън територията на съответния рудник или Дружеството, се уведомява незабавно минния диспечер в Управлението на „Мини Марица - изток“ ЕАД и задължително се изчаква пристигането на служителите на МВР“; на основание Правилника за вътрешния трудов ред в Мини „Марица Изток“ ЕАД, раздел IX, т.8 - „Неспазването на установения ред на работа/действие, описан в точки от 1 до 6.4 включително от настоящия IX-ти раздел на този правилник, се счита за тежко нарушение на трудовата дисциплина“; за нарушение на Заповед №121/ 11.04.2006год. на Управителя на рудник „Т.-1“ - т.1. - „Строго се забранява изнасянето на какъвто и да е инвентар, оборудване, СМЦ, ГСМ, средства за пожарна и аварийна безопасност и други

от работниците и служителите на рудник „Т.-1“, без да имат надлежно разрешително за това“ и т.2. - „Неизпълнението на забраната в т.1 ще се счита за тежко нарушение на трудовата дисциплина, а нарушителите ще бъдат наказвани своевременно е дисциплинарно наказание „УВОЛНЕНИЕ“.“; за нарушение на Заповед № РД-05-225/ 15.08.201 Згод. на Управителя на рудник „Т.-1“ - раздел III, т.2. - „При получаване на горивото от склад ГСМ, за зареденото количество водачът на съответната кола се подписва за получил, а МОЛ на склад за предал. Количеството се описва и удостоверява с подписи в пътния лист или „работно —лимитна карта“ и в специална картотека, поддържана в склад ГСМ“\ за нарушение на основни задължения от длъжностната характеристика — т.2.11. - „Да попълва правилно и ежедневно пътните листове при всяко пътуване“; на основание отговорности, заложиени в длъжностната характеристика

т.6.5. - „За разхищения на горива, масла и материали“ и т.6.6. - „За причинени от него вреди на предприятието“; Задълженията на работниците и служителите по всички изброени заповеди на управителя на рудника са вменени, както в длъжностните им характеристики, така също и в Колективния трудов договор, Правилникът за вътрешния трудов ред, Вътрешните правила за работна заплата и изискванията на интегрираната система за управление в Рудник „Т.-1“, за които ищецът ИВ. Г. ИВ. е подписал Декларация на 20.10.2015., че се е запознал с тях. (л. 89 от ЛТД)

По делото са събрани множество писмени доказателства, които са в пълен синхрон с посоченото до тук от свидетелите.

Няма нито едно доказателство, подкрепящо тезата на ищеца, че е намерил горивото и смятал да го предаде. Отделно от това противоречи на всякаква житейска логика да намериш гориво и вместо веднага да се обадиш на охраната да ги сложиш в служебния си автомобил, който незнайно защо напуска територията на рудника, без да има каквато и да е поставена служебна задача за това, и да ги откараш в гараж чак в град Р., и след като полицията ги открие да започнеш да твърдиш, че си имал намерение да ги предаваш. Тази защитна теза използват всички до момента работници и служители на МИНИ „Марица Изток“ЕАД, които са уволнени дисциплинарно по причини за транспортиране или изнасяне на СМЦ, без разрешение на работодателя.

Затова и съдът намира, че с оглед на цялостната преценка на събраните по делото доказателства е видно, че ищецът е изнесъл и транспортирал въпросните бутилки пълни с гориво, без разрешение на ръководните органи на ответното дружество.

Дори не е необходимо да е извършил второто описано нарушение, свързано с документи с невярно съдържание, доказващи произхода на горивото за да се ангажира неговата дисциплинарна отговорност и да му се наложи дисциплинарно наказание уволнение. Първото извършено и доказано нарушение на трудовата дисциплина от ищеца е достатъчно тежко за да му се наложи дисциплинарно наказание уволнение.

Самото нарушение е от такава категория, че за да бъде квалифицирано като нарушение на трудовата дисциплина, не е необходимо да бъде посочено в някакъв вътрешен акт на работодателя като такова. Винаги кражбите и присвояванията на стоково-материални ценности /СМЦ/ от работодателя представляват дисциплинарно нарушение. Кражбата, обсебването и длъжностното присвояване, са престъпления съгласно НК, което неминуемо обосновава тези деяния да представляват нарушения на дисциплината като част от обществените отношения, свързани с полагането на труд.

Поверяването на СМЦ на работника във връзка с извършваната от него работа е неизменна част от процеса по престиране на труд, което изисква доверие на работодателя, че работника ще използва поверените му СМЦ за изпълнение на трудовите си задължения. Кражбата, присвояването на СМЦ от работника поради това представлява накърняване на доверието, което работодателят му има. Едно от изрично предвидените в чл. 187, ал. 1 КТ нарушения на трудовата дисциплина е именно злоупотреба с доверието на работодателя /т.8/ във вр. чл. 126, т. 9 КТ - при изпълнение на работата, за която се е уговорил, работникът или служителът е длъжен да бъде лоялен към работодателя, като не злоупотребява с неговото доверие. В случая отегчаващо отговорността обстоятелство е и факта, че става въпрос за шофьора на Директора на рудника, който извършва транспортирането със служебния автомобил, определен за ползване точно от Директора.

В разпоредбата на чл. 190, ал. 1 КТ са примерно изброени онези нарушения на трудовата дисциплина, които могат да са основание за налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание „уволнение”. В т. 4 изрично е

посочено „злоупотребата с доверието на работодателя”. Константна е практиката на ВКС, че кражбата на материални активи на работодателя е злоупотреба с доверието на работодателя по смисъла на чл. 190, ал. 1, т. 4 КТ.

В случая деянието на ищеца е в пряко нарушение и на заповед № 84/12.04.2006 г. на управителя на ответното предприятие, с която е строго забранено изнасянето на какъвто и да е инвентар, горива, смазочни материали, оборудване, средства за аварийни и пожарна безопасност и други от работниците и служителите на рудника без да имат надлежно разрешително за това, като в заповедта е посочено, че при нарушение ще се налага дисциплинарно наказание „уволнение”. Нарушението на заповедта попада в обхвата на чл. 190, ал. 1, т. 7 КТ - други тежки нарушения на трудовата дисциплина.

Константна е съдебната практика, че и примерно изброените нарушения на трудовата дисциплина в чл. 190, ал. 1 КТ не са абсолютна предпоставка за налагане на дисциплинарно уволнение, а същите трябва да представляват тежко нарушение на трудовата дисциплина /аргумент от т.7 на ал. 1/ и че следва да се съобразят във всеки конкретен случай критериите по чл. 189, ал. 1 КТ /виж чл. 190, ал. 2 КТ/. Съгласно съдебната практика (Решение № 551 от 15.07.2010 г. на ВКС по гр. д. № 64/2009 г., IV г. о., ГК, Решение № 372 от 1.07.2010 г. на ВКС по гр. д. 040/2009 г., IV г. о., ГК,) тежестта на конкретното нарушение следва да се преценява с оглед обстоятелствата дали работникът спазва изискванията за безопасни условия на труд; тази преценка е комплексна и обхваща всички обстоятелства, свързани с дисциплинарното нарушение, вкл. и значимостта на неизпълнените трудови задължения, настъпилите или възможните неблагоприятни последици за работодателя, съпътстващите нарушението обстоятелства, както и субективното отношение на работника/служителя към конкретното неизпълнение и отношението му към трудовия процес. Законосъобразността на дисциплинарното уволнение се преценява и с оглед на поведението на санкционирания служител /в този смисъл решение № 791/2005 г. по гр.д. № 328/2003 г. на III ГО на ВКС/.

Кражбата на активи от работодателя винаги разстройва работният процес и влага липса на сигурност и загуба на доверие от страна на работодателя, който не е длъжен да търпи подобни деяния.

Деянието е извършено умишлено от ищеца и с користна цел, а ищецът

не изразява съжаление за стореното.

Имуществените последици от дисциплинарното нарушение може и да не са големи, но същото е тежко с оглед поведението на работника, което е насочено срещу доверието, което следва да съществува между работник и работодател поради личния характер на трудовото правоотношение. Присвояването/кражбата на СМЦ, в частност на процесното гориво от страна на работника, винаги е било преценявано в съдебната практика като тежко нарушение на трудовата дисциплина, тъй като представлява най-тежката форма на злоупотреба с доверието на работодателя /например решение № 62 от 18.02.2011 г. на ВКС по гр.д. № 955/2010 г. на 3-то ГО; решение № 32/15.02.2012 г. на ОС-С.3 по в.гр.д. № 14/2012 г. на 1-ви гр.с-в, необжалвано; решение № 68 от 23.02.2018 г. на ОС-С.3 по в.гр.д. № 1529/2017 г. на 1-ви гр.с-в, недопуснато до касационно обжалване/. То освен, че носи пряка материална вреда, носи и други нематериални вредни последици за работодателя. Вредните последици, които квалифицират нарушението като тежко нарушение на трудовата дисциплина могат да са не само материално съизмеримите, но и такива, които са дали отрицателно, разстройващо отражение върху трудовия процес /в този смисъл решение № 305 от 01.06.2010 г. по гр.д. № 620/2009 г. на III г.о. на ВКС и решение № 461/17.06.2010 г. по гр.д. № 626/2009 г. на III г.о. на ВКС/. Липсата на наказване на такъв вид нарушения на трудовата дисциплина от страна на работодателя носи не само спад в авторитета му спрямо работниците, но и носи като пряка последица отрицателно въздействие върху трудовия колектив и цялостния трудов процес. Липсва критично отношение на ищеца към извършеното нарушение.

От изложеното следва извод, че наложеното с процесната заповед дисциплинарно наказание „уволнение” съответства на тежестта на извършеното нарушение на трудовата дисциплина и законосъобразно е упражненото от работодателя правото му по чл. 330, ал. 2, т. 6 КТ.

Поради изложените съображения съдът намира, че наложеното на ищеца дисциплинарно наказание „уволнение” е законосъобразно, а предявеният иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ за отмяната му е неоснователен и следва да се отхвърли.

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ:

Отхвърлянето на иска с правна квалификация чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ обуславя неоснователност на иска за възстановяване на работа, поради което също следва да бъде отхвърлен.

Следва да се отхвърли и иска с правно основание в чл.344, ал.1, т. 3 от КТ, а именно: за сумата от 12 000 лева, представляващи обезщетението за оставане без работа за периода от 20.08.2021г. до 20.02.2022г., ведно със законните лихви върху тази сума, считано от 20.08.2022г., като неоснователен и недоказан. Вещото лице установи различна от тази сума, но в съдебно заседание не бе направено изменение на исковата претенция в тази част, нито по основание, нито по размер.

По разноските:

При този изход на спора ответникът има право на разноси съгласно чл. 78, ал. 3 ГПК. Такива са сторени от ответното дружество в размер на 920лв., от които: 120 лв., изплатени възнаграждения за разпитани свидетели и 800 лв. изплатено възнаграждение на вещо лице за СХЕ.

Следва на основание чл. 78, ал. 8 ГПК във вр. чл. 37 ЗПП, във вр. чл. 23, т. 1 от Наредбата за заплащане на правна помощ на ответното дружество да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 225 лв. общо за трите иска /по 75 лв. за всеки иск с оглед правната и фактическа сложност по делото/.

Следва да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на РС Р. сумата от 240 лв. изплатено възнаграждение на вещо лице за ССЕ.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни предявените от ИВ. Г. ИВ., с ЕГН ***** от гр. С.З, кв. „С.” №12, ет.4, ап.23, срещу Рудник „Т. 1”, клон на „Мини Марица-изток” ЕАД, вписано в търговския регистър с ЕИК 8330175520023, с адрес на управление с. Т., община Р., обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 и т.3 КТ за признаване за незаконно на наложеното със заповед № 108 от

13.08.2021г. на управителя на рудника, дисциплинарно наказание „уволнение” на ищеца ИВ. Г. ИВ. и за отмяна на заповедта, и за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност „шофьор на лек автомобил до 9 места“ в участък „Автотранспорт” при ответното дружество, както и иска за присъждане на обезщетение за оставане без работа с правно основание в чл.344, ал. 1, т. 3, във връзка с чл.225, ал.1 КТ - сумата от 12 000 лева, за периода от 20.08.2021г. до 20.02.2022г., ведно със законните лихви върху тази сума, считано от 20.08.2021г.

ОСЪЖДА ИВ. Г. ИВ., с ЕГН ***** от гр. С.З, кв. „С.” №12, ет.4, ап.23, срещу Рудник „Т. 1”, клон на „Мини Марица-изток” ЕАД, вписано в търговския регистър с ЕИК 8330175520023, с адрес на управление с. Т., община Р., на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от 225 лв. /двеста двадесет и пет лева/ за юрисконсултско възнаграждение, както и сумата от 920 лева, от които: 120 лв. - изплатени възнаграждения за разпитани свидетели; 800 лв. - изплатено възнаграждение на вещо лице за СХЕ.

ОСЪЖДА ИВ. Г. ИВ., с ЕГН ***** от гр. С.З, кв. „С.” №12, ет.4, ап.23 да заплати на Районен съд Р. по сметка на ВСС сумата от 240 (двеста и четиридесет лева), представляваща размера на разноските за изплатено възнаграждение на вещо лице.

Решението може да бъде обжалвано пред Окръжен съд – С.З в двуседмичен срок от съобщаването на страните.

Съдия при Районен съд – Р.: _____